

Un imparable tranquil a la ILC

Fa 40 anys, els telenotícies ja eren, com avui, una sèrie de catastròfiques dissorts. Per contrarestar tanta mala ona, al periodista **Tico Medina** se li va ocórrer posar en marxa un informatiu optimista titulat *Buenas noticias*. Va durar quatre dies. Jo busco bones notícies en el món de les lletres i, de vegades, fins i tot en trobo alguna: com si fos un tall del programa de Tico Medina a TV3, rebo un WhatsApp/vídeo de l'Institut de les Lletres Catalanes en què el seu director, **Joan-Elies Adell**, que va prendre possessió del càrrec a l'estiu, apareix a l'estil youtuber –menys deixat anar que Auron Play– per celebrar els ajuts que la ILC ha atorgat aquest any: “La valoració que fem dels ajuts literaris d'aquest 2018 és molt positiva, les comissions han informat que els projectes presentats són d'un gran valor i estem molt contents perquè la nostra voluntat com a Institució de les Lletres Catalanes és donar aquest suport als creadors, investigadors i totes les persones que dinamitzen el món literari”.

Adell és un poeta que va formar part d'aquell grup que **Hèctor Bofill**, volent o sense voler, va batejar com a “imparables”. És de Vinaròs però ve de la Catalunya d'ultramar, com a coordinador de l'oficina de l'Alguer de la Delegació del Govern de Catalunya a Itàlia. Li escric per fer-li una visita a la ILC i em rep de seguida, sense protocols. És reflexiu i pausat, però proper.

Li dic que en el sector de la cultura hi ha poca gent optimista. Li pregunto si 900.000 euros per a suport a les lletres en català són suficients... “900.000 euros són pocs, perquè la literatura és important per al benestar dels ciutadans. Al Departament de Cultura ho tenim clar: la cultura ens fa bé. Per això és una bona notícia poder donar suport a bons projectes d'escriptors, llibreters, editors... Però, això sí, suport no vol dir protecció”.

Joan-Elies Adell, director de la ILC A. ITURBE

Li demano que em doni més bones notícies: “Doncs que la Setmana del Llibre en Català es consolida com a referent de la literatura en llengua catalana. Sant Jordi és una gran festa però centrada en determinat tipus de llibres i la Setmana s'ha convertit en un lloc per descobrir petites editorials”. Faig d'aixafaguitarres: quan passeges entre els estands de l'avinguda de la Catedral de la Setmana no veus gent jove... “És veritat que la franja 17-25 anys és un repte que tenim sobre la taula. L'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana està treballant en activitats nocturnes per acostar aquest perfil de joves lectors”.

I alguna idea nova per a l'enèsim Pla de la Lectura? “Que sigui transversal, buscar

aquests lectors que es perden. Cal arribar més lluny. Per exemple, que el llibre sigui més present en la sanitat pública, organitzar esdeveniments en residències de la tercera edat: lectures de poesia, portar autors, organitzar petites escoles d'escriptura per afavorir la memòria en persones grans...”.

Vostè en un poema escriu: “Oblida els crits rogallosos / i els vocables sobris. L'èpica i l'erudició. / Pren únicament del llenguatge el rostre de cada instant”. La ILC ha de ser menys erudita? “La cultura és bona per a tots els ciutadans, no pot ser elitista. Es tracta de donar a cada públic allò que busca. Ens equivocariem si ens centréssim en una sola oferta cultural. Per exemple, en poesia hi ha un públic al qual li costa accedir-hi i hem d'aconseguir que perdi aquella por. Es pot vincular poesia a espectacles musicals, actuacions poètiques en què busques aquell punt més performatiu, més teatral. El que és important és que, de la poesia, se'n gaudeixi. Això no significa que no hi hagi també un públic culte que en gaudeixi d'una altra manera. Hem de fer que visquí una oferta poètica variada”. Tant de bo no ens falti la poesia! |

